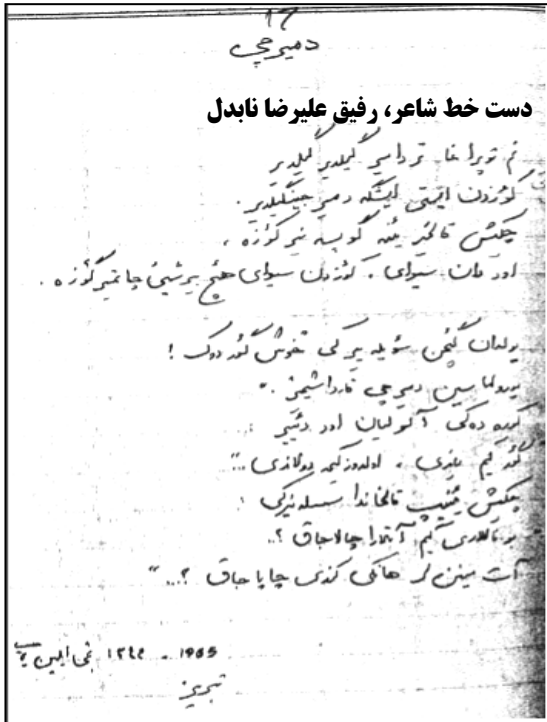

**شعری از رفیق علیرضا نابدل (اختای)
برگرفته از مجموعه اشعار ترکی او با نام "ایشیق"***

تنظیم شعر به فارسی از رفیق اشرف دهقانی

آهنگر

بر خاک نم گرفته می چکد
دانه های گرد و سنگین عرق،
قطره، قطره،
جینگ جینگ
باریک میله گداخته از آتش
و پتک
که فرود می آید بر میله گداخته مدام.
جز این،
و غیر از آتش و گداختگی به چشم نمی خورد چیزی.
در کوچه، مرد عابر می گوید:
" دیدار خوش! خسته نباشد رفیق آهنگرمان."
فوران آتش، اندرون کوره می خواند:
"- بنگر که چه کسی می سوزد؟
و ستاره اقبال برای که می چرخد... "
و پتک در فراز و فرودش، می خواند:
"- این نعل ها را
چه کسی به پای اسبان می کوبد؟...
و اسب سواران
به غارت کدام ده می روند؟..."

۱۹۶۵ - ۱۳۴۴ تابستان - تبریز

* "ایشیق" به معنای نور و روشنایی است

دمیرچی

نم توپراغا تر دامیر گیلدیر گیلدیر
کۆزدن ایستی ایشگه دمیر جینگیلدیر.
چکیش قالخیر یئنه گوپسه نیر کۆزه ،
اود دان سیوای ، کۆزدن سیوای هیچ بیر شیئی چاتمیر گوزه .

یولدان گنچن سؤیله بیر کی "خوش گۆردوک!
یورولماسین دمیرچی قارداشیمیز."
کوره ده کی آلویان اود دئییر:
" گۆر کیم یاندی، اولدوز کیمه دولاندی..."
چکیش یئنیپ قالخاند ا سسله نیر کی :
" بو ناللاری کیم اتلارا چالاجاق ؟...
آت مینن لر هانکی کندی چالاجاق ؟..."

۱۹۶۵ - ۱۳۴۴ نجی ایلین پایی - تبریز